

Проповед на Цветница

Братя и сестри,

Празничният Вход Господен в Йерусалим е единственият момент, когато смиреният и кротък Богочовек реши да приеме похвала и радостни приветствия. И това Господ стори, за да се сбъднат Писанията. Защото знаем, че в древност свети пророк Захария беше описал, че Царят – Христос иде при дъщерята Сионова – Църквата, яхнал осле.

Възторжени тълпи посрещат Месията, Избранника, за Когото мнозина мислят, че ще създаде славно царство и ще прогони далеч омразните римляни. Вестта за възкресяването на четиридневния Лазар е стигнала надлъж и шир.

Безчислен народ поклонници, дошъл да посрещне Пасха, вече знае за чудесата, невиждани и нечувани, на Онзи, Който е Царят Израилев.

Да, наистина Христос е Царят Израилев, наистина е достоен за възхвала и за възгласите „Осана! Благословен Идещият в име Господне!“ Но Той не се стреми към политическо господство. Христос не се стреми да удовлетвори политическите възжелания на сънародниците си.

Той е Цар, Цар на царете, но Неговото Царство не е от тоя свят. Той е Освободител, но не от чуждата власт, а от властта на греха, смъртта и дявола. Той е Възкресител в абсолютния смисъл на думата. Защото знаем, че както в Адама всички умират, тъй и в Христа всички ще оживеят.

Колкото и да е низпаднал грешният човешки род, ето утеха иде, Победителят иде, Изкупителят иде. Постилането на дрехите пред Него в знак на почит, изобразява събличането на вехтия човек, защото дойде времето, когато всичко стана „нова твар.“ Децата възхваляват, защото из устата на младенци и кърмачета Господ е стъкмил похвала. И неслучайно Господ прогонва осквернителите на храма – непочтените търговци, защото от Царството Небесно отпадат като недостойни точно поканените от юдейския народ почетни гости. И две хилядолетия християните в неделята преди Пасха отдават слава с раззеленени клонки в ръце, отдават слава на Победителя на смъртта.“

Ликуваме днес, тържествуваме Спасителя, приветстваме Божия Син, Който иде, за да изпие до дъно чашата на Своите страдания, и така да ни спаси. Радваме се, че иде Царят, Който ще унищожи подземното обиталище и ще спаси праведниците от създаване мира.

Надяваме се с трепета на надеждата, надяваме се на Божията милост. Защото Оня, Който възкреси четиридневния Лазар, Оня, Който пребори змея, Той е всемилосърден да спаси и нашите поробени от страсти и грехове души.

Защото, братя и сестри, не е достатъчно да влезем само по Великден и Цветница в църква. Не е достатъчно само на хартия да сме християни. Не е достатъчно да боядисваме яйца или да запалим свещ, за да сме Христови следовници.

И преди всичко – по-често да пребъдваме в Божия храм, да се стараем да не пропускаме литургия, да водим децата и внуците си на Свето Причастие, самите ние да пристъпваме по-често към Светата Чаша. Да достояваме до края на богослужението в съгласие с апостол Павел, който казва: “ Не напускайте събранието“, да правим скришом дела на милосърдие, като се освободим от всяко осъждане, клюки и хули.

Свършено да страним от всяко престъпно суеверие: леене на куршум, посещение на баячки и врачки, астрологически занимания, йога, източни бойни изкуства, нумерология, идеи за прераждане и всякакви други богопротивни учения и практики, неподобаващи на християнина.

И ако досега не сме знаели, че това е грях, сега вече знаем – всички тези езически действия са грях, и то ужасен грях. Да не го повтаряме и да не мислим, че това са безобидни забавления.

Да пазим сетивата си чисти за молитва и добри думи, и да отделяме време да четем Свещеното Писание и житията на светиите.

Защото преходен е образът на този свят. Да не погубваме безценното си време – време за спасение и доброделание, да не го погубваме с празни и ненужни неща.

По молитвите на Майката Божия - Пресветата наша Владичица, на молитвите на Лазар, Господният приятел, чието възкресяване чествахме вчера, по застъпничеството на апостолите и на безплътните сили, Бог да ни помилва и укрепява, за да съпреживеем не само на думи предстоящата Седмица на спасителните Христови страдания! Амин!

2018 г.